

UMOWA
między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii
i Północnej Irlandii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od
dochodu i zysków majątkowych, podpisana w Londynie
dnia 16 grudnia 1976 r.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii powodowane chęcią dalszego rozwijania ich współpracy gospodarczej postanowiły zawrzeć Umowę w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i zysków majątkowych i uzgodniły, co następuje:

Art. 1.

Zakres podmiotowy.

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Art. 2.

Podatki, których dotyczy Umowa.

1. Do podatków, których dotyczy niniejsza Umowa, należą:

a) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:
podatek dochodowy (the income tax);
podatek od spółek (the corporation tax); oraz
podatek od zysków majątkowych (the capital gains tax);
(zwane dalej „podatkami Zjednoczonego Królestwa”);

b) w Polsce:
podatek dochodowy;
podatek od wynagrodzeń; oraz
podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy podatku dochodowego albo podatku od wynagrodzeń),
(zwane dalej „podatkami polskimi”).

2. Niniejsza Umowa dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw poinformują się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Art. 3.

Ogólne definicje.

1. W rozumieniu Umowy, jeżeli z treści przepisu nic innego nie wynika:

a) określenie „Zjednoczone Królestwo” oznacza Wielką Brytanię i Północną Irlandię i obejmuje każdy rejon znajdujący się poza zakresem morza terytorialnego Zjednoczonego Królestwa, który zgodnie z prawem międzynarodowym jest rejonem, w którym prawa Zjednoczonego Królestwa odnoszące się do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych mogą być wykonywane;

b) określenie „Polska” oznacza Polską Rzeczpospolitą Ludową i obejmuje każdy rejon znajdujący się poza zakresem morza terytorialnego Polski, który zgodnie z prawem międzynarodowym jest rejonem, w którym prawa Polski odnoszące się do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych mogą być wykonywane;

c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polskę lub Zjednoczone Królestwo;

d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenia osób;

e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub jednostkę prawną, którą dla opodatkowania traktuje się jako osobę prawną;

f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

g) określenie „właściwa władza” oznacza w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, a w przypadku Zjednoczonego Królestwa - Komisarzy Dochodów Wewnętrznych lub ich upoważnionego przedstawiciela;

h) określenie „obywatel” oznacza:

jeżeli chodzi o Polskę - każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo polskie oraz każdą osobę prawną lub stowarzyszenie lub inną jednostkę utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Polsce: jeżeli chodzi o Zjednoczone Królestwo - każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w wyniku jej związków ze Zjednoczonym Królestwem oraz każdą osobę prawną, stowarzyszenie lub inną jednostkę utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie;

i) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek, samolot, pojazd szynowy lub drogowy, będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem kiedy transport taki jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

j) określenie „podatek” oznacza podatek polski lub podatek Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z wymogami Umowy.

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nic innego nie wynika, każde inaczej nie zdefiniowane określenie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy.

Art. 4.

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza - z uwzględnieniem postanowień ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu - każdą osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce pobytu, siedzibę zarządu albo inne podobne znamiona; określenie to nie obejmuje osoby fizycznej, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie tylko dlatego, że osiąga ona dochód ze źródeł w nim położonych. Określenia „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce” oraz „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Zjednoczonym Królestwie” będą rozumiane w sposób analogiczny.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas stosuje się następujące zasady:

a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeśli miejsca zamieszkania nie można określić zgodnie z postanowieniami liter a), b) oraz c) niniejszego ustępu, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Art. 5.

Zakład.

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządzania,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych,
- g) urządzenie lub budowlę wykorzystywaną dla badań bogactw naturalnych,
- h) budowę albo montaż, których okres przekracza 12 miesięcy.

3. Nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa,
- b) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania,
- c) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
- d) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa albo w celu uzyskiwania informacji,
- e) stałe placówki utrzymywane przez przedsiębiorstwo wyłącznie dla celów reklamy, dla dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze.

4. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu postanowień ustępu 5 niniejszego artykułu, działa w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, iż w tym pierwszym Państwie istnieje zakład, jeżeli ta osoba posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dla przedsiębiorstwa dóbr lub towarów.

5. Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo tam wykonującą swoje czynności (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie oznacza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Art. 6.

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody z majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Określenie „majątek nieruchomy” rozumie się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa rzeczowego, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki, barki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Art. 7.

Zyski z przedsiębiorstw.

1. Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej. Jednakże żadne postanowienie niniejszego ustępu nie będzie stanowiło upoważnienia do dokonania obliczenia nakładów, które nie podlegałyby odliczeniu, gdyby zakład ten był oddzielnym przedsiębiorstwem.

4. O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 niniejszego artykułu nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami tego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Art. 8.

Transport międzynarodowy.

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków, samolotów lub pojazdów szynowych i drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem w komunikacji międzynarodowej znajduje się na pokładzie statku, uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym leży port macierzysty statku, a jeżeli nie ma on portu macierzystego - w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3.

a) W rozumieniu niniejszego artykułu zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków lub samolotów obejmują zyski pochodzące z wydzierżawienia statków lub samolotów, bez załogi i wyposażenia

(bare-boat basis), eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej, jeżeli dochody pochodzące z takiego wydzierżawienia są uboczne w stosunku do innych dochodów opisanych w ustępie 1 niniejszego artykułu.

b) Bez względu na postanowienia artykułu 7 (Zyski z przedsiębiorstw) zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa pochodzące z użytkowania, utrzymywania lub wydzierżawiania kontenerów (włączając w to przyczepy oraz urządzenia mające związek z transportem kontenerów) wykorzystywanych dla transportu dóbr lub towarów w komunikacji międzynarodowej będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Postanowienia niniejszego artykułu stosują się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Art. 9.

Przedsiębiorstwa powiązane.

Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w tych przypadkach między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Art. 10.

Dywidendy.

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę; podatek ten nie może jednak przekroczyć:

a) 5% kwoty dywidendy brutto, jeżeli jej właściciel jest spółką rozporządzającą bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 10% akcji z prawem głosu w spółce wypłacającej dywidendy,

b) 15% kwoty dywidendy brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

3. Jednakże tak długo jak osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie jest upoważniona do zaliczenia na poczet swego podatku podatku przypadającego od dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, niżej podane postanowienia niniejszego ustępu będą stosowane w miejsce postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu:

a) Dywidendy uzyskane od spółki mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce mogą być opodatkowane w Polsce.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest upoważniona do zaliczenia na poczet swego podatku podatku przypadającego od takiej dywidendy na podstawie postanowień litery d) niniejszego ustępu, podatek może być także pobierany w Zjednoczonym Królestwie i zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa od łącznej kwoty lub wartości takiej dywidendy i kwoty tego zaliczenia według stawki nie przekraczającej 15%.

c) Z wyjątkiem postanowień litery b) niniejszego ustępu dywidendy uzyskane od spółki mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i które są własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce będą zwolnione od każdego podatku w Zjednoczonym Królestwie, który jest pobierany od dywidend.

d) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, która otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, będzie - przy uwzględnieniu postanowień litery e) niniejszego ustępu i pod

warunkiem, że jest ona właścicielem tych dywidend - upoważniona do zaliczenia na poczet swego podatku podatku przypadającego od tych dywidend, do którego osoba fizyczna zamieszkała w Zjednoczonym Królestwie byłaby upoważniona, jeśliby otrzymała ona te dywidendy, a także upoważniona do otrzymania wypłaty nadwyżki tego zaliczenia ponad jej zobowiązanie podatkowe w Zjednoczonym Królestwie.

e) Postanowienia litery d) niniejszego ustępu nie będą stosowane, jeżeli właściciel dywidend jest spółką, która albo sama, albo z jedną lub większą ilością spółek stowarzyszonych rozporządza bezpośrednio lub pośrednio 10% akcji z prawem głosu w spółce wypłacającej dywidendy. Dla celów stosowania niniejszego ustępu dwie spółki uważa się za stowarzyszone, jeżeli jedna spółka rozporządza bezpośrednio lub pośrednio ponad 50% akcji z prawem głosu w tej drugiej spółce lub jeśli trzecia spółka rozporządza ponad 50% akcji z prawem głosu w obydwu tych spółkach.

4. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochody z akcji lub innych praw nie będących wierzytelnościami, związanych z udziałem w zyskach, jak również dochody pochodzące z innych udziałów w spółce, które na podstawie ustawodawstwa podatkowego tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jako dochody z akcji, oraz obejmuje jakikolwiek inny element (nie będący odsetkami zwolnionymi od podatku na podstawie postanowień artykułu 11 niniejszej Umowy), który - na podstawie ustawodawstwa tego Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę - traktowany jest jako dywidenda spółki lub wydzielany przez nią środek finansowy.

5. Postanowień ustępu 1 lub - w zależności od konkretnego przypadku - postanowień ustępów 2 lub 3 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością zarobkową wykonywaną przy pomocy takiego zakładu. W tym przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

6. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Państwie Umawiającym się, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend, wypłaconych przez tę spółkę i które są własnością osób nie mających miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Art. 11.

Odsetki.

1. Odsetki, które pochodzą z jednego Umawiającego się Państwa i uzyskiwane są przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która jest ich właścicielem, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

2. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody od publicznych pożyczek, od skryptów dłużnych, bez względu na to, czy są one zabezpieczone prawem zastawu lub prawem udziału w zyskach i z wszelkiego rodzaju innych roszczeń wynikających z długów, jak też wszelkie inne dochody, które według prawa podatkowego Państwa, z którego pochodzą, zrównane są z dochodami z pożyczek.

3. Postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność handlową lub zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie lub wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie i jeżeli wierzytelności, na których zaspokojenie są płacone odsetki, faktycznie należą do tego zakładu lub tej stałej placówki. W tym przypadku należy stosować odpowiednio postanowienia artykułów 7 lub 14.

4. Jeżeli między dłużnikiem i osobą uzyskującą odsetki lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki przekraczają z jakiegokolwiek powodu w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, która byłaby zapłacona bez istnienia tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę będzie podlegać opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

Art. 12.

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne pochodzące z Umawiającego się Państwa, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która jest ich właścicielem, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże takie należności mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych należności.

3. Użyte w niniejszym artykule określenie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju należności wypłacane za użytkowanie lub prawo do użytkowania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia i telewizji), patentu, znaku towarowego, modelu, planu, tajemnicy lub technologii produkcyjnej, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego i za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej albo z umiejętnością (know-how); określenie „należności licencyjne” nie obejmuje należności z tytułu wykonywania wolnych zawodów wymienionych w artykule 14 oraz pracy najemnej, o której mowa w artykule 15.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych, posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności, bądź działalność handlową lub zarobkową za pośrednictwem położonego w tym Państwie zakładu, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu lub stałej placówki. W tym przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 mają odpowiednie zastosowanie.

5. Należności licencyjne uważa się za pochodzące z Umawiającego się Państwa, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego terenowy organ administracji lub władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek płacenia należności licencyjnych i zakład sam ponosi te należności, wówczas uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

6. Jeżeli między dłużnikiem a osobą uzyskującą należności licencyjne lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają z jakiegokolwiek powodu kwotę, która byłaby zapłacona bez istnienia tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę będzie podlegać opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej Umowy.

Art. 13.

Zyski majątkowe.

1. Zyski majątkowe pochodzące z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2 mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten się znajduje.

2. Zyski majątkowe pochodzące z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego majątek zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo majątku ruchomego przynależnego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie, dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w drugim Państwie.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu zyski majątkowe, osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności statków i samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz majątku ruchomego mającego związek z eksploatacją takich statków i samolotów, będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 lub 3 niniejszego artykułu mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Art. 14.

Wolne zawody.

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z

wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli ona posiada taką stałą placówkę, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. W rozumieniu niniejszego artykułu określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową; a określenie „inna samodzielna działalność podobnego rodzaju” oznacza działalność uważaną za wykonywanie wolnego zawodu przez to Umawiające się Państwo, w którym działalność ta jest wykonywana.

Art. 15.

Praca najemna.

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21 wynagrodzenia za pracę i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej na terenie drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

a) odbiorca przebywa w drugim Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas danego roku podatkowego i

b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, i

c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, samolotu, pojazdu szynowego lub drogowego w komunikacji międzynarodowej mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Art. 16.

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Art. 17.

Artyści i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody artystów, jak np. artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, mogą podlegać opodatkowaniu w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobistą działalnością takiego artysty lub sportowca nie jest kierowany do rąk tego artysty lub sportowca, ale do rąk innej osoby, dochód taki może - bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 - być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, wykonywanych w ramach umowy kulturalnej lub porozumienia kulturalnego pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będą zwolnione od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym rodzaje tej działalności są wykonywane.

Art. 18.

Renty i emerytury.

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 emerytury i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie zamieszkałej w jednym Umawiającym się Państwie, oraz jakakolwiek renta wypłacana takiej osobie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Określenie „renta” oznacza określoną sumę płatną okresowo w ustalonych terminach podczas życia danej osoby albo też płatną w pewnym określonym lub dającym się wymierzyć okresie czasu jako spełnienie zobowiązania dokonania płatności w zamian za uprzednio w pełni dokonane zobowiązanie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

Art. 19.

Funkcje publiczne.

1. Wynagrodzenie inne niż renta lub emerytura, wypłacane z funduszy publicznych Zjednoczonego Królestwa lub Północnej Irlandii lub z funduszy jakiegokolwiek władzy lokalnej w Zjednoczonym Królestwie jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz Rządu Zjednoczonego Królestwa lub Północnej Irlandii lub władzy lokalnej w Zjednoczonym Królestwie, będzie opodatkowane tylko w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże wynagrodzenie takie będzie opodatkowane tylko w Polsce, jeżeli usługi są świadczone w Polsce, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w Polsce oraz osoba ta:

a) jest obywatelem polskim; lub

b) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w Polsce wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Wynagrodzenie inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Polskę lub polski terenowy organ administracji jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz Rządu Polski lub polskiego terenowego organu administracji, będzie opodatkowane tylko w Polsce. Jednakże wynagrodzenie takie będzie opodatkowane tylko w Zjednoczonym Królestwie, jeżeli usługi są świadczone w Zjednoczonym Królestwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie oraz osoba ta:

a) jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa; lub

b) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

3. Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez Zjednoczone Królestwo lub Północną Irlandię lub przez władzę lokalną w Zjednoczonym Królestwie lub wypłacana z funduszy utworzonych przez Zjednoczone Królestwo lub Północną Irlandię lub władzę lokalną w Zjednoczonym Królestwie jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz Rządu Zjednoczonego Królestwa lub Północnej Irlandii lub władzy lokalnej w Zjednoczonym Królestwie, będzie opodatkowana tylko w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże taka renta lub emerytura będzie opodatkowana tylko w Polsce, jeżeli osoba ją otrzymująca jest obywatelem polskim i posiada w Polsce miejsce zamieszkania.

4. Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez Polskę lub polski terenowy organ administracji lub wypłacana z funduszy utworzonych przez Polskę lub polski terenowy organ administracji jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz Rządu Polski lub polskiego terenowego organu administracji, będzie opodatkowana tylko w Polsce. Jednakże taka renta lub emerytura będzie opodatkowana tylko w Zjednoczonym Królestwie, jeżeli osoba ją otrzymująca jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa i posiada w Zjednoczonym Królestwie miejsce zamieszkania.

5. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent lub emerytur mających związek z usługami świadczonymi w związku z jakąkolwiek działalnością zarobkową Umawiającego się Państwa (obejmując w przypadku Zjednoczonego Królestwa jakąkolwiek działalność zarobkową wykonywaną przez Rząd Północnej Irlandii) lub jego terenowego organu administracji albo władzy lokalnej.

Art. 20.

Profesorowie, nauczyciele i pracownicy badawczy.

1. Osoba fizyczna, która na zaproszenie uniwersytetu, szkoły pomaturalnej, szkoły lub innej podobnej uznanej

placówki oświatowej w jednym z Umawiających się Państw przebywa w tym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauczania w takiej placówce oświatowej lub prowadzenia tam prac badawczych i która ma lub bezpośrednio przed przybyciem miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od podatku w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie, jeżeli chodzi o wynagrodzenie za takie nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, przez okres nie przekraczający dwu lat od dnia jej przybycia do tego Państwa.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów uzyskiwanych z prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Art. 21.

Studenci.

1. Student, stypendysta, uczeń lub praktykant, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie dla studiów lub kształcenia się, a który ma lub bezpośrednio przedtem miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli chodzi o płatności otrzymywane na jego utrzymanie, studia lub kształcenie się, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

2. Student uniwersytetu lub innej uznanej placówki oświatowej w Umawiającym się Państwie, który podczas okresowego pobytu w drugim Umawiającym się Państwie podejmuje pracę w tym Państwie w ciągu okresu lub okresów nie przekraczających łącznie 183 dni w danym roku podatkowym w celu uzyskania praktycznego doświadczenia w dziedzinie związanej z jego kierunkiem studiów, nie będzie podlegał obowiązkowi podatkowemu w tym drugim Umawiającym się Państwie w zakresie zarobków uzyskiwanych za taką pracę.

3. W żadnym przypadku nikt nie może odnosić korzyści z postanowień niniejszego artykułu przez okres dłuższy aniżeli 5 lat.

Art. 22.

Inne przychody.

Części dochodu osoby posiadającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a należące do kategorii lub pochodzące ze źródeł, o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej Umowy, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Art. 23.

Uniknięcie podwójnego opodatkowania.

1. Podatek polski, płatny na podstawie ustawodawstwa Polski oraz zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, bez względu na to, czy jest pobierany bezpośrednio, czy przez potrącenie, w stosunku do zysków, dochodu lub należnych przychodów ze źródeł położonych w Polsce (wyłączając - jeżeli chodzi o przypadek dywidendy - podatek płatny od zysków, z których dywidenda ta jest płacona) będzie zaliczony na poczet jakiegokolwiek podatku Zjednoczonego Królestwa obliczonego w odniesieniu do tych samych zysków, dochodu lub należnych przychodów, od których podatek polski został obliczony. Zaliczenie takie zostanie udzielone zgodnie z istniejącymi postanowieniami ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, które dotyczą tego zaliczenia jako zaliczenia na poczet podatku Zjednoczonego Królestwa, podatku płatnego na terytorium, które znajduje się poza Zjednoczonym Królestwem, oraz zgodnie z każdą następną zmianą tych postanowień, która jednakże nie naruszy zawartej tutaj zasady.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski majątkowe, które - zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy - mogą być opodatkowane w Zjednoczonym Królestwie, wtedy Polska pozwoli na potrącenie od polskiego podatku od dochodu lub zysków majątkowych (w zależności od konkretnego przypadku), należnego od tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Zjednoczonym Królestwie odpowiednio od tego dochodu lub zysków majątkowych. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku polskiego, która przypada proporcjonalnie na dochód lub zyski majątkowe, które mogą być opodatkowane w Zjednoczonym Królestwie.

3. Dla celów stosowania ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu zyski, dochód oraz zyski majątkowe - będące własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie - które mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, będą uznane

jako powstające ze źródeł położonych w tym drugim Państwie.

4. Jeżeli zyski, odnośnie do których przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa zostało objęte podatkiem w tym Państwie, są także włączone do zysków przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i te zyski tak włączone są zyskami, które byłyby narosły dla tego przedsiębiorstwa tego drugiego Umawiającego się Państwa, jeżeliby warunki ustalone między tymi przedsiębiorstwami były warunkami, jakie byłyby ustalone między niezależnymi od siebie przedsiębiorstwami - wtedy kwota włączona do zysków obydwu przedsiębiorstw będzie traktowana dla celów stosowania niniejszego artykułu jako dochód ze znajdującego się w tym drugim Państwie źródła należącego do przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa i ulga podatkowa zostanie odpowiednio udzielona na podstawie postanowień ustępu 1 lub ustępu 2 niniejszego artykułu.

Art. 24.

Równe traktowanie.

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym w tych samych okolicznościach są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Państwa prowadzącego taką samą działalność.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z tym obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

4. Żadne postanowienie niniejszego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące każde Umawiające się Państwo do udzielania osobom fizycznym, nie mającym miejsca zamieszkania w tym Państwie, osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, które są udzielane osobom mającym miejsce zamieszkania w tym Państwie.

5. Użyte w tym artykule określenie „opodatkowanie” oznacza podatki każdego rodzaju i określenia, z wyjątkiem polskiej opłaty skarbowej za zameldowanie i polskiej opłaty skarbowej za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa.

6. Podatki od dochodu i majątku oraz wpłaty z zysków do budżetu, które na podstawie ustawodawstwa polskiego są pobierane od polskich jednostek gospodarki społecznej, będą pobierane tylko od takich jednostek i nie będą traktowane jako „opodatkowanie” dla celów niniejszego artykułu.

Art. 25.

Procedura wzajemnego porozumiewania się.

1. Jeżeli osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej Umowie, wówczas może ona bez naruszenia jej prawa do środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

2. Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, ażeby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach komunikować się ze sobą bezpośrednio.

Art. 26.

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do wykonywania niniejszej Umowy oraz informacje dotyczące prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków wymienionych w Umowie w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, jest zgodne z Umową. Wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i nie będą udzielane innym osobom niż osoby (w tym również sądy albo organy administracji) zajmujące się ustalaniem, poborem lub ściąganiem podatków wymienionych w niniejszej Umowie albo postępowaniem lub rozstrzygnięciem środków odwoławczych w sprawach podatków będących przedmiotem niniejszej Umowy.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały one jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) przekazywania informacji, które ujawniałyby jakąkolwiek tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielenie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Art. 27.

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni.

Przepisy niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub umów szczególnych.

Art. 28.

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.
2. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie okresu 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie stosowana, jak następuje:
 - a) w Zjednoczonym Królestwie:
jeżeli chodzi o podatek dochodowy i podatek od zysków majątkowych - do każdego roku wymiarowego rozpoczynającego się w dniu 6 kwietnia 1975 roku lub po tym dniu; oraz
jeżeli chodzi o podatek od spółek - do każdego roku rachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1 kwietnia 1975 roku lub po tym dniu,
 - b) w Polsce: od dnia 1 kwietnia 1975 roku.

Art. 29.

Wypowiedzenie.

1. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do chwili wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może ją wypowiedzieć w drodze dyplomatycznej na piśmie, co najmniej sześć miesięcy przed zakończeniem każdego roku kalendarzowego następującego po roku 1980. W takim przypadku postanowienia Umowy przestaną obowiązywać:

- a) w Zjednoczonym Królestwie:
jeżeli chodzi o podatek dochodowy i podatek od zysków majątkowych - w odniesieniu do każdego roku wymiarowego rozpoczynającego się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym dokonano wypowiedzenia;
jeżeli chodzi o podatek od spółek - w odniesieniu do każdego roku rachunkowego rozpoczynającego się w dniu 1

kwietnia lub po tym dniu, w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym dokonano wypowiedzenia,

b) w Polsce: po dniu 1 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym przekazano notę wypowiedzenia.